

Prydnadsbuskar och -träd

I denna kategori ingår huvudsakligen buskar, träd och klängväxter som inte är vildväxande men ändå så pass vanliga och iögonfallande att jag tycker att de bör vara med i denna bok, eftersom säkert många turister kommer att se dem och undra över dem.

Lampborsträdet

lat: *Callistemon* eng: *Buttlebrush*
fr: *Callistème* ty: *Zylinderputzer*
gr: *Kalstimon*

Lampborsträdet eller flaskborsträdet gör verkligen skäl för sitt namn. Blomman ser precis ut som en röd flaskborste. Det är ett trädgårds- eller parkträd som stammar från Australien. I allmänhet är det rödblommigt, blommorna sitter i ax och får sin färg av en stor mängd ståndare, så att hela axen ser ut som en borste. Trädet tillhör *myrtfamiljen*.

Eldkrona, Eld och glöd

lat: *Lantana camara* eng: *Common lantane* fr: *Lantane* ty: *Wandelröschen*
gr: *Landána*

Eldkrona är en prydnadsbuske som kan bli en och en halv meter hög. Men den kan också krypa på marken. Den tillhör *verbenafamiljen* och härstammar från Sydamerika. Den har fyrkantiga, taggiga kvistar och spetsiga tandade närmast hjärtformade blad, som doftar starkt.

Blommorna är små, orangefärgade, röda och gula och sitter i mångblommiga och flerfärgade små huvuden, som är det mest iögonfallan-

de på denna buske. Den enskilda blomman har en smal pip och utbrett bräm. Busken får blåsvarta bär som är dekorativa men giftiga.

Den blommar från maj till oktober.

Påfågelsstjärt

lat: *Caesalpinia pulcherrima* eng: *Prettiest caesalpinia* fr: *Flamboyant*
ty: *Pfauenblüme, Paradiseblume* gr: *Pagóni*

Påfågelsstjärt tillhör *sennafamiljen*, *Caesalpiniaceae*. Namnet caesalpinia har ingenting med alperna att göra utan är till minne av en italiensk botanist som hette *Caesalpinus*, och som inringade denna familj.

Egentligen är påfågelsstjärten en tropisk buske från Västindien och kallas också Barbados stolthet. Utan tvekan är den en av de mest graciösa buskarna i de tropiska trädgårdarna. På engelska kallas den, enligt min åsikt alldeles rättvist, »prettiest caesalpinia«. Lyckligtvis kan den också odlas i medelhavsklimat. Man ser den därför inte så sällan pryda även grekiska parker och trädgårdar.

Sitt svenska namn, påfågelsstjärt, har den fått på grund av blomman vackra teckning och de långa fjädrande ståndarna. Innan jag visste dess riktiga namn brukade jag för mig själv kalla den fjärilsbusken, eftersom den ser ut att vara omsvärmad av färggranna fjärilar. Jag blir alltid lika tjusad av den.

Busken kan bli ungefär sex meter hög. Dess dubbelt parbladiga lövverk är delikat på samma sätt som dess nära släkting flamträdet (vilket i allmänhet kallas med sitt franska namn Flamboyant). Ovanför detta vackra lövverk höjer sig små grupper av blommor i rött, gult och orange med sina utsvängda långa röda ståndare och en lång ensam pistill, som sedan blir till en hängande grön ärtskida ungefär en decimeter lång och tre centimeter bred och som, när den mognar, övergår i brunt.

